

ת"פ 17189/08/16 - מדינת ישראל נגד רפי חן, יהלי יהלומים בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17189-08-16 מדינת ישראל נ' חן ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. רפי חן
2. יהלי יהלומים בע"מ

נוכחים: ב"כ המאשימה - עו"ד רוי גורדון ומתמחה אופיר המר

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד דרור מתתיהו, עו"ד עומר אבירם ועו"ד דנה שול

הנאשם 1

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודיית הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") במסגרת הסדר טיעון, כמפורט בכתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**") בביצוע 2 עבירות על סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**") ו-2 עבירות על סעיף 220(5) לפקודה.

2. על פי המפורט בכתב האישום, הנאשם עסק בסחר ביהלומים בבורסה ליהלומים במסגרת חברות שונות למעלה מ-25 שנה. הנאשמת 2 (להלן: "**הנאשמת**") היא חברה פרטית אשר הוקמה בשנת 2011 והנאשם היה בעל 100% ממניותיה. בשנת 2011 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**"), כל פעילות סחר ביהלומים של הנאשם נעשתה באמצעות הנאשמת, והוא היה מנהלה הפעיל והעובד היחיד בה. בתקופה הרלבנטית עשו הנאשמים שימוש בשירותיו של עסק למתן שירותי מטבע אותו ניהלו מנחם מגן ודורון אלעד (להלן: "**מגן ואלעד**").

3. בכתב האישום מפורטים מונחי בסיס מקצועיים: **חשבון חנ"י** (חשבון נקוב יהלומים, המשמש את העוסקים ביהלומים בלבד, מתנהל בדולרים ונהנה מהטבות מסוימות), **שיק חנ"י** (שיק המשוך על חשבון חנ"י, נקוב בערכים דולריים ומשמש לתשלומים הנובעים מסחר ביהלומים), **פתק קנייה** (פתק הניתן במסגרת סחר ביהלומים המהווה התחייבות לשלם ובו מצוין בין היתר, עושה הפתק, סכום החוב ומועד הפירעון).

4. כמפורט בכתב האישום, בכל שנת פעילותם בעסקי היהלומים היו הנאשמים חייבים בניהול ספרי חשבוניות והגשת דוחות שנתיים על פי הפקודה, הוראות מס הכנסה ותקנות מס הכנסה. על פי החלטת רשות המיסים, העוסקים בענף היהלומים רשאים להגיש דוח מתקן לאחר הגשת דוח אישי או דוח חברה על מנת שהדוח שלהם ייחשב כשומה סופית. בהקשר זה נקבעו כללים להגשת הדוח המתקן במסמך הקרוי "עריכת שומות בענף היהלומים - הגשת דוחות מתקנים וקבלתם כשומות 01" (להלן: "**הכללים**"). כללים אלה קובעים מסלול חישוב חלופי לקביעת הכנסתו החייבת של יהלומן, כנגזרת מהמחזור העסקי שלו (להלן: "**התחשיב/ דוח מתקן**"). על פי הכללים, יהלומן המבקש להגיש דוח מתקן על מנת ששומתו תיחשב כסופית, ידווח על ההכנסה החייבת בהתאם לשני מסלולים: זו המתקבלת בספרי הנהלת החשבוניות שלו וזו המתקבלת במסגרת המסלול החלופי, על פי המחזור העסקי. על היהלומן לשלם את המס בהתאם להכנסה החייבת הגבוהה יותר.

5. על פי **האישום הראשון**, בתקופה הרלבנטית קיבלו הנאשמים באמצעות מגן ואלעד ושליחיהם חשבוניות כוזבות של יהלומנים שונים בסך כולל של ₪22,870,274 (₪5,985,416), לפיהן רכשה הנאשמת יהלומים מאותם יהלומנים בסכום הנקוב בשיקים חנ"י בסמוך למסירת השיקים ו/או פתקי קנייה על ידי הנאשמים. בפועל, ביחס לחשבוניות בסך ₪18,291,907 (\$4,788,332) הנאשמים לא רכשו יהלומים מיהלומנים שהוציאו את החשבוניות, אולם הנאשמת רכשה יהלומים מיהלומנים אחרים (להלן: "**חשבוניות זרות**"). ביחס לחשבוניות בסך ₪4,578,366 (\$1,197,084) הנאשמים לא ביצעו כל עסקת יהלומים כמתואר בחשבוניות עם היהלומנים שהוציאו אותן, ולעניין חשבוניות אלה נכתב בכתב האישום כי למאשימה לא ידוע אם הנאשמת רכשה יהלומים מיהלומנים אחרים. הנאשמים כללו את החשבוניות הכוזבות כהוצאה בספרי הנהלת החשבוניות של הנאשמת, על אף שלא בוצעה כל עסקת יהלומים בין הנאשמת לבין מוציאי החשבוניות. במעשיהם, ניהלו הנאשמים פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים והשתמשו בכל מרמה עורמה ותחבולה, במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

6. על פי **האישום השני**, בתקופה הרלבנטית מכרו הנאשמים יהלומים לחברת "ארמן אינטרנשיונל בע"מ" (להלן: "**חברת ארמן**"), וממכירות אלה צמחה לנאשמת הכנסה בסך מיליוני דולרים. הנאשמים לא הוציאו כל תיעוד חשבונאי כדון, לרבות תיעוד חשבונאי לרכישת היהלומים האמורים שנמכרו לחברת ארמן ביחס לסכום של ₪6,300,000 (\$1,800,000) מתוך הכנסה זו (להלן: "**ההכנסה הלא מתועדת**"). תחת זאת, הנאשמים פעלו באמצעות מגן ואלעד לכך שחברת ארמן תקבל חשבוניות כוזבות מחברות או עוסקים שונים בבורסה ליהלומים בסכום ההכנסה הלא מתועדת. במעשיהם פעלו הנאשמים להקטין במרמה את הכנסתה החייבת של הנאשמת, ניהלו פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים והשתמשו בכל מרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

7. הודיית הנאשם בשמו ובשם הנאשמת באה לאחר שהחל בעדותו הראשית, במהלך פרשת ההגנה, במסגרת הסדר טיעון אשר כלל כאמור את תיקונו של כתב האישום המקורי למתוקן הוא בקשר לשני האישומים.

8. כך, בקשר **לאישום הראשון**, נטען בכתב האישום המקורי כי בפועל לא בוצעה כל עסקת יהלומים כמתואר בכל החשבוניות הכוזבות שקיבלו הנאשמים עם היהלומנים שהוציאו אותן. לעומת זאת, בכתב האישום המתוקן הוסף ופורט כי חלק מהחשבוניות הכוזבות (בסך ₪18,291,907) שיקפו רכישת יהלומים של הנאשמת הגם שלא

ממוציאי החשבוניות הכוזבות אלא עם אחרים כך שהן בגדר "חשבוניות זרות". ביחס ליתר החשבוניות הכוזבות שקיבלו הנאשמים, בסך ₪4,478,366 פורט כי לא ידוע למאשימה האם הנאשמת רכשה יהלומים מיהלומנים אחרים. בכתב האישום המקורי אף נטען כי במעשיהם פעלו הנאשמים כדי להגדיל במרמה את הוצאות הנאשמת ובכך להקטין את הכנסתה החייבת במס, וטענה זו לא נכללה בכתב האישום המתוקן. בנוסף, בכתב האישום המקורי הואשמו הנאשמים גם ברישום כוזב במסמכי תאגיד בכוונה לרמות לפי סעיף 423 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ועבירה זו נמחקה מכתב האישום המתוקן.

9. ביחס ל**אישום השני**, בכתב האישום המתוקן הופחת סכום ההכנסה הלא מתועדת מ-₪7,791,175 ל-₪6,300,000 (\$2,039,041) ל-₪1,800,000). החלק הכללי לכתב האישום תוקן בהתאם לתיקוני האישומים. בנוסף, מהחלק הכללי בכתב האישום המתוקן נמחק סעיף 11 שבכתב האישום המקורי לפיו "**מעשיהם של הנאשמים כפי שיתוארו בכתב האישום הם פרי תכנון מוקדם, התנהלות שיטתית ומתוכננת, וכל מטרתם הפקת רווח כלכלי. במעשיהם מנעו הנאשמים משטר דיווחים תקין לרשויות המס והסב (כך במקור, ד"א) נזק רב לקופה הציבורית**".

10. על פי הסדר הטיעון בין הצדדים (**במ/1**), הסכימו הצדדים כי הנאשם יודה בשמו ובשם הנאשמת בכתב האישום המתוקן וכי המאשימה תגביל עתירתה העונשית ביחס לעונש המאסר ל-11 חודשי מאסר בפועל, בעוד שההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. בנוסף, הסכימו כי על הנאשם יגזר עונש מאסר על תנאי למשך 12 חודשים לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה על סעיף 220 לפקודה. הצדדים אף הסכימו לעתור לקנס מוסכם לנאשם בסך ₪350,000 או שישה חודשי מאסר תמורתו, אשר ישולם ב-24 תשלומים. הוסכם כי ככל שלא יגזר על הנאשם עונש של מאסר מאחורי סורג וברית, הנאשם יחל בתשלום הקנס 30 יום לאחר מתן גזר הדין. ככל שייגזר על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג וברית, הנאשם יחל בתשלום הקנס 30 יום לאחר סיום ריצוי עונש המאסר. בנוסף, הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף להשתתף קנס בסך ₪150,000 על הנאשמת, אשר ישולם ב-10 תשלומים שמועד תשלומם כמפורט ביחס לנאשם. במסגרת הסדר הטיעון אף הסכימו הצדדים כי תינתן ארכה בת 4 חודשים לפחות ממועד מתן הכרעת הדין על מנת לאפשר לנאשמים ולפקיד השומה להגיע להסדר לעניין תשלום המס האזרחי הנובע מכתב האישום, והמאשימה אף תשקול בחיוב הסכמה לארכה נוספת ככל שיעלה בה צורך. בהסדר הטיעון הובהר כי ההסדר ובכללו המגבלות על טיעוני המאשימה, כפוף להסכם בין פקיד השומה לנאשמים לעניין תשלום המס האזרחי הנובע לכאורה מכתב האישום.

עדויות לעונש

11. שני הצדדים הגישו חוות דעת רפואיות בעניינו של הנאשם כראיות לעונש (**עת/1 ו- ענ/1**), ובדין שהתקיים ביום 10.12.2020 העידו בבית המשפט מומחי הצדדים, ד"ר לינדר ופרופ' רחמילביץ. גם מטעמי צנעת הפרט של הנאשם מצאתי שלא לפרט בהרחבה את תוכן עדותם הארוכה של המומחים וחוות דעתם בגזר הדין. בגוף גזר הדין תהיה התייחסות נקודתית לחלקים מהעדויות ומחוות הדעת אותם מצאתי רלבנטיים לצורך ההכרעה.

12. מטעם ההגנה העידה לעונש **מיכל חן**, רעייתו של הנאשם, שאהבתה ודאגתה לנאשם ניכרה בדבריה. בעדותה פירטה על אודות המשפחה, אופיו הטוב של הנאשם, טענה שהתנהלותו הייתה דפוס מקובל בבורסה ליהלומים בתקופה הרלבנטית והדגישה את חרטתו על המעשים, כשלטענתה הנאשם למד מטעותו הכבדה שנבעה לדעתה מנאיביות, והיא ביקשה הזדמנות נוספת וסיכוי לנאשם. מיכל ציינה את הקושי הרב שבהתמודדות עם ההליך דנן, וטענה

למחיר כלכלי ואישי כבד אותו משלם הנאשם. בהקשר זה פירטה על אודות המצב הכלכלי הקשה אליו נקלעה המשפחה, על מצבה הרפואי ועל מצבו הרפואי המורכב של הנאשם שהוא לטענתה קשה מנשוא.

13. גם בתו של הנאשם, **דניאל חן**, העידה לעונש מטעם ההגנה, והדגישה את מידותיו הטובות של הנאשם, את היותו מודל לחיקוי עבורה, את ההשקעה הרבה של הנאשם במשפחה ואת הסיוע שקיבלה היא מהוריה לאורך השנים. לדבריה, בעקבות החקירה חווה הנאשם דיכאון, ואין ספק לדעתה שהמתח והמצב הנפשי משפיעים גם על מצב בריאותו כשהסבל שעבר הנאשם והמשפחה בכללותה הם עונש די והותר. לדבריה, הנאשם מביע חרטה על המעשים, הוא השתנה, והיא חוששת שעונש של מאסר מאחורי סורג וברח יביא לשבירתו.

טיעוני המאשימה לעונש

14. המאשימה הגישה טיעון לעונש בכתב והשלימה טיעונה בדיון שהתקיים ביום 2.3.2021, כשעתירתה היא שעונשו של הנאשם יגזר ל- 11 חודשי מאסר בפועל, העונש אליו הגבילה עצמה במסגרת הסדר הטיעון, שהוא לטענתה עונש סביר בנסיבות המקרה המיוחדות. בטיעוניה הפנה לפסיקה ולאופן בו על בית המשפט לבחון את סבירות הסדר הטיעון. בקשר לנסיבות טען ב"כ המאשימה שהגם שתיק זה הוא האחרון בשורה של תיקים שהרכיבו פרשה שכונתה "פרשת צ'ק ליסט", האישום השני בעניינו של הנאשם, העוסק במכירה ללא תיעוד חשבונאי, הוא נדיר יחסית בין אישומי הפרשה, ונסיבות ביצוע העבירות במקרה זה הן חמורות, בשים לב להיקפי העבירות, למידת התחכום לצדן, לגיוון העבירות ולכך שהנאשם עשה שימוש באחרים לצורך ביצוע. לצד האמור, ציין כי הנאשם אינו הוגה השיטה, ועשה שימוש בפלטפורמה שהייתה זמינה ומקובלת בבורסה ליהלומים.

15. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעוניה את החומרה הרבה שיש לייחס לתופעה של מכירות ללא הוצאת תיעוד חשבונאי, תוך שהפנה לגזר הדין שניתן בעניינו של נחאיסי, שהוא חלק מפרשת צ'ק ליסט (ת"פ (ת"א) 16573-08-16 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' נחאיסי** (18.6.2020) (להלן: "**עניין נחאיסי**")) ולקביעותי שם. לטענתו, המקרה דנן דומה עד מאוד ל**עניין נחאיסי**, למעט בהיקפיו, שבמקרה זה גבוהים בהרבה ולטענתו גם נסיבות המעשים בעניינו חמורות יותר. שוני נוסף שצוין על ידו הוא הסרת המחדל המוקדמת של נחאיסי, אשר פעל לתיקון רישומים כוזבים בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת שם סמוך לאחר החקירות ועוד טרם הגשת הדוח השנתי, עובדה שצוינה לקולא בגזר דינו של נחאיסי. בנוסף לטענתו, נסיבות ייחודיות לפרשה אשר נמנו כנסיבות ממתנות בגזרי הדין אשר ניתנו בה (כדוגמת כללי המיסוי הייחודיים ליהלומנים) אינן רלבנטיות במקרה זה.

16. לטענת ב"כ המאשימה במקרה דנן קימת חומרה יתרה ביחס ליתר תיקי "פרשת צ'ק ליסט" ואף לעניינו של נחאיסי, עליו נגזר עונש של 10 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וחומרה זו מצדיקה החמרה של ממש עם הנאשמים, לפחות בכל הנוגע למתחם הענישה. לטענתו, בנסיבות אלה, על הרף התחתון של מתחם העונש ההולם במקרה לעמוד לכל הפחות 18 חודשי מאסר בפועל והרף עליון יכול להגיע ל- 36 חודשי מאסר בפועל. לדבריו, עונש בן 11 חודשי מאסר בפועל לו עותרת המאשימה, שאינו ממצה את פערי החומרה, לוקח בחשבון שיקולים נוספים הנוגעים לחיסכון מסוים בזמן שיפוטי, סיכון ראייתי מסוים "**בעל עוצמה בינונית-נמוכה**" (כשלטענתו המדובר בסיכון ראייתי נמוך מזה שעלה בחלק מהתיקים האחרים בפרשה), ובפרט כשיקול מרכזי את מצבו הבריאותי האינדיווידואלי של הנאשם.

17. בקשר למצבו הבריאותי של הנאשם, הפנה ב"כ המאשימה לחוות הדעת שהוגשו על ידי הצדדים (ע/ת1 ו-ע/ת1) ולעדות המומחים בבית המשפט, וטען כי לצורך מתן משקל ראוי למצבו הרפואי של הנאשם יש להבחין בין פגיעה באיכות החיים לפגיעה בתוחלת חייו של הנאשם, שהיא השיקול המשמעותי, ואשר עשויה במקרים מסוימים להביא לעיכוב ההליך המשפטי. לטענתו, חרף חוות דעת של ד"ר רינגל (אשר לא העיד וחוות דעתו מהווה חלק מהמסמכים עליהם הסתמך מומחה ההגנה פרופ' רחמילביץ' בחוות דעתו (ע/ת1)), על פי חוות דעתו של ד"ר לינדנר מטעם המאשימה (ע/ת1) הפגיעה בתוחלת חייו של הנאשם כתוצאה ממחלת הסרטן זניחה, ו"אין שחר לתחזיות האפוקליפטיות" שהוצגו למאשימה בחוות דעתו של ד"ר רינגל, אשר לא הוגשה לבית המשפט בפני עצמה כאמור.

18. ב"כ המאשימה עתר לאימוץ חוות דעתו של ד"ר לינדנר (ע/ת1) שהוא לטענתו הבקיא בתחום ואשר נימק את מסקנותיו בצורה בהירה, לפיה הסיכון שמחלתו של הנאשם תסכן את חייו הוא קלוש. לצד זאת, עתר כי חוות דעתו פרופסור רחמילביץ' (ע/ת1) תדחה, בשים לב לכך שאינו מומחה בתחומים הרלבנטיים לשיטתו (אורולוגיה ואונקולוגיה), כשהתברר במסגרת חקירתו הנגדית כי הערכתו בדבר הסיכון לחיי הנאשם נשענה על חוות דעתו של ד"ר רינגל והוא אישר את הקושי ליישב פערים שהוצגו לו. לטענתו, הגם שאין להקל ראש בפגיעה באיכות חייו של הנאשם, על פגיעה מסוג זה לקבל משקל מצומצם יותר בעת קביעת העונש. בנוסף ציין כי משלפני חתימת הסדר טיעון הוצגו למאשימה חוות דעת של רופאים שונים שלא העידו בבית המשפט, נוצר מצב בו השיקולים שעמדו בפני המאשימה אינם השיקולים שהמאשימה יכולה לבקש מבית המשפט לשקול. בקשר למצבו הרפואי של הנאשם אף טען כי כפי שעולה מהעדויות ומהפסיקה, שירות בתי הסוהר מוצא דרכים לטפל גם באסירים הסובלים ממחלת הקרוהן וכאלה הסובלים ממצבים רפואיים מורכבים שונים.

19. לטענת ב"כ המאשימה, המשקל שניתן למצבו הרפואי של הנאשם על ידי המאשימה מהווה חריגה מסוימת לכלל לפיו בעבירות מס גוברים שיקולי הרתעה על נסיבות אישיות, ומשקל זה ניתן לאור חריגות הנסיבות. עם זאת, להשקפת המאשימה, על בית המשפט לאזן את ההקלה שניתנה בכך שהעונש שיושט של הנאשם יהיה לריצוי מאחורי סורג ובריה, תוך הפניה לפסיקה. לטענתו עונש מקל מ-11 חודשי מאסר בפועל יחטא לעיקרון ההלימה וההרתעה ויביא לתחושת עיוות ואי-צדק מול העונש שנגזר בעניינו של נחאיסי. ב"כ המאשימה הפנה גם לחלוף הזמן, טען כי במקרה זה חלקו הארי רובץ לפתח הנאשמים והגיש את ע/ת2, רשימת דיונים שהתקיימו ודיונים שנדחו בתיק הנדון. להשקפתו גם אם יש לתת משקל מסוים לחלוף הזמן, הרי שמדובר במשקל נמוך. בנסיבות הנדונות, עתר לגזירת עונש של 11 חודשי מאסר על הנאשם כאמור, שהוא עונש מקל לשיטתו, וזאת על יסוד השיקולים שציין, ומתוך הכרה בחשיבות כיבודם של הסדרי טיעון, לצד המאסר על תנאי והקנס המוסכמים.

טיעוני ההגנה לעונש

20. גם ב"כ הנאשמים התייחסו בטיעוניהם לחקירת פרשת צ'ק ליסט. לטענתו התנהלות החקירה בפרשה תוך קביעת קריטריון של גובה עבירה בסך של מיליון דולר לשם פתיחה בחקירה, פוגע בערך השוויון וכללי הצדק וההגנות, ויתכן שאף עולה כדי אכיפה בדרגות ואינה מתיישבת עם טענת הרתעת הרבים כשיקול לחומרה. הסנגור הפנה לתקופה הקצרה יחסית בת מספר החודשים בה בוצעו העבירות על ידי הנאשמים, ולכך שבחלק מהתיקים האחרים בפרשה דובר בתקופה ארוכה בהרבה, ואף הדגיש כי הנאשמת כלל לא הייתה קיימת עובר לפברואר 2011. בנוסף, הפנה לתיקוני כתב האישום לקולא בעקבותיהם הודה הנאשם בביצוע העבירות. לטענתו, בנסיבות אלה יש לתת משקל מלא לקולא

להודייה, נטילת האחריות ולחיסכון הזמן השיפוטי על ידי הנאשם. ב"כ הנאשמים אף הפנה לכך שלאור הסרת המחדל וההסכמות אליהן הגיעו הצדדים נחסך גם הליך אזרחי ארוך ביחס לשומה, והגיש הודעה על הסכם שומה ובקשה למתן תוקף פסק דין בערעור האזרחי (ענ/2).

21. בנוסף, ציין את חלוף הזמן מאז החקירה עד להגשת כתב האישום ועד היום, וטען כי חלק מהדיונים אשר נדחו, נדחו מפאת מצבו הרפואי של הנאשם, וחלקם נדחה מטעמים שאינם קשורים בנאשם, כשיש לתת את הדעת לטענתו לקושי עבור הנאשם להתמודד משך שנים ארוכות עם החקירה וכתב האישום אשר אף כלל אישומים שפרטיהם היו חמורים מאלה בהם הורשע בסופו של יום. לטענתו, כבר בדיון הראשון שהתקיים בתיק הודה הנאשם למעשה בעובדות המופיעות באישום הראשון בכתב האישום המתוקן. בקשר לאישום השני ציין כי המאשימה עצמה הדגישה בטיעונה הכתוב לעונש את הסיכון ראייתי להרשעת הנאשמים לאחר עדותו של עד המדינה. ב"כ הנאשם הפנה להסרת המחדל על ידי הנאשם וקבל על כך שהמאשימה ביקשה כי ינתן משקל לכך שהסרת המחדל באה רק אחרי הסדר הטיעון והכרעת הדין, בפרט לאור התיקון המשמעותי של כתב האישום המשפיע על החבות במס.

22. עתירת הסנגור היא כי ככל שיקבע מתחם ענישה, הוא יקבע לכלל העבירות כאירוע, כשלטענתו אין לנתק את המקרה דנן מגזרי הדין בפרשה כולה. הסנגור ביקש להבחין בין עניין נחאיסי למקרה הנדון דווקא לקולא, והדגיש כי נחאיסי בחר לנהל את משפטו עד תום, לא נטל אחריות, לא הביע חרטה ולא מתקיימות בעניינו אותן נסיבות בריאותיות ואישיות חריגות אשר מתקיימות בעניין הנאשם. בנוסף, הפנה לכך שהחשבוניות הכוזבות שקיבל נחאיסי לא הוגדרו "כחשבוניות זרות", נחאיסי פעל להגדיל הוצאותיו במרמה בקשר לחשבוניות אלה בניגוד לנאשמים בעניינו, והוא הורשע גם ברישום כוזב במסמכי תאגיד במטרה לרמות. בנוסף טען כי בקשר לאישום השני ובניגוד לנאשמים בעניינו, נחאיסי תיעד את ההוצאה שברכישת היהלומים אותם מכר ללא תיעוד ודיווח, על החומרה הנוספת שבכך. להשקפתו, אם היה עליו לטעון למתחם ענישה, היה עותר לקביעת מתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, בשים לב לגזרי הדין שניתנו בפרשה.

23. הסנגור הפנה למצבו הרפואי המורכב של הנאשם, הסובל לטענתו מכשל במערכת החיסונית ומשורת מחלות חשוכות מרפא שלא תאפשרנה לו להמשיך את שארית חייו בבריאות איתנה, תוך שהבהיר כי אינו מתכוון להיגרר לחישוב סטטיסטי ביחס לתוחלת החיים. במסגרת זו פירט על אודות מחלת סרטן שלפוחית השתן החוזרת ממנה סובל הנאשם ואת הבעיות הרפואיות הנוספות של הנאשם, וטען שהשילוב בין כלל בעיותיו הרפואיות יוצר מורכבות גדולה בטיפול ובהקלה על סבלו. הסנגור הדגיש כי בעקבות מצבו הרפואי נקבעה לנאשם נכות לצמיתות על ידי ביטוח לאומי בגובה של 76% (ענ/5) וכי בשנה האחרונה הנאשם כמעט לא יצא מהבית, ולטענתו הוא נמצא בסיכון גבוה לסיבוכים וחלילה לתמותה בעקבות תחלואה מנגיף הקורונה, תוך שהפנה לענ/3. לטענת הסנגור, במצבו של הנאשם קיים קושי ברור בשליחתו לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

24. בקשר למצבו הרפואי של הנאשם, הפנה ב"כ הנאשמים לחוות דעתו של פרופסור רחמילביץ' (ענ/1) ולעדויות אשר למורכבות הטיפול בנאשם, והפסקת טיפול הנאשם בתרופה רמיקייד לאור מחלת הסרטן עוד בשנת 2013. לטענתו, חוות הדעת של ד"ר לינדנר מטעם המאשימה (ענ/1) התמקדה במצבו האורולוגי-אונקולוגי של הנאשם, ללא התייחסות לבעיות רפואיות אחרות, וד"ר לינדנר לא ביצע בדיקה פיזית לנאשם. בנוסף, הפנה לכך שד"ר

לינדנר מעולם לא עבד כרופא בשב"ס, אין לו ידיעה על תנאי כליאה ויציאה ממתקן כליאה לצורך טיפול רפואי וטען כי חוות דעתו אינה מתייחסת לאיכות חייו של הנאשם בהתחשב במכלול מחלותיו, אלא רק למחלת הסרטן. לטענת הסנגור, השילוב בין מצבו הבריאותי של הנאשם ומצבה הבריאותי של רעייתו מיכל (ענ/6-ענ/7) וההליך המשפטי והחקירה, השפיע על מצבו הנפשי של הנאשם והוא סובל מדיכאון חרדתי, ריכוז ירוד, תחושת ייאוש וחוסר אונים (ענ/4). לדבריו, גם מצבה הנפשי של רעיית הנאשם מורכב, תוך שהפנה לעדותה לעונש.

25. ב"כ הנאשמים פירט על אודות הרקע האישי, המשפחתי, המקצועי, והכלכלי של הנאשם, בנוסף, התייחס לשיקולי ההרתעה, ובקשר להרתעת הרבים ציין כי גזר הדין שיינתן בעניינו של הנאשם הוא האחרון בפרשת צ'ק ליסט במסגרתה ניתנו כ-24 גזרי דין לאחר חקירה מתוקשרת אשר הביאו להרתעה, ואף ציין את שינוי ההתנהלות בבורסה ליהלומים. בכל הנוגע להרתעת הנאשם, שב וטען כי מזה עשור משלם הנאשם מחיר כבד, בריאותי, נפשי, כלכלי וחברתי בגין מעשיו, וכי הוא הורתע כנדרש. עתירת ההגנה היא כי אכבד את הסדר הטיעון בין הצדדים וכי אמנע, בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, מגזירת עונשו של הנאשם למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. ב"כ הנאשמים הדגיש כי גם אם תחתית מתחם הענישה כוללת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח, הרי שהמאשימה עצמה מסכימה שיש מקום, בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, לחרוג ממתחם הענישה לקולא. לאחר הטיעון לעונש צירף הסנגור השלמת פסיקה לטיעונו.

דבר הנאשם

26. הנאשם הביע צער וחרטה עמוקה על מעשיו, נטל אחריות על המעשים, לדבריו הפיק לקחים רבים מהחקירה ומההליך המשפטי, והוא הבטיח כי המעשים לא ישנו. לדבריו משפחתו והוא שילמו מחיר יקר מאוד בריאותית, נפשית וכלכלית, העבירות בוצעו על רקע האווירה ששררה בבורסה ליהלומים באותה תקופה, והוא כבר קיבל את עונשו. הנאשם חזר ועתר להתחשבות במצבו.

דין והכרעה

27. כאמור, במקרה זה הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני במסגרתו הסכימו כי בכל הקשור לעונש המאסר לנאשם, תגביל המאשימה עתירתה לעונש של 11 חודשי מאסר בפועל וההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. הצדדים אף הסכימו כי על הנאשם יושת קנס בסך 350,000 ₪ לצד מאסר על תנאי למשך 12 חודשים לשלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה לפי סעיף 220 לפקודה. עוד הוסכם כי על הנאשמת יושת קנס בסך 150,000 ₪.

28. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) (להלן: "**עניין מצגר**") חזר בית המשפט העליון וציין את המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרוניהם, את האינטרס הציבורי שבבסיסם ואת תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון ויתערב בו רק מטעמים המצדיקים זאת לאחר בחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.12.2002) ובשים לב לכך שהשיקולים הנשקלים בעת עריכת הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). הדרך בה על בית המשפט לילך בעת גזירת דינו של נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר תיקון 113 לחוק העונשין נבחנה והובהרה בשורת פסקי דין מפי בית המשפט העליון.

על פי הגישה הרווחת, גם מקום בו הסכימו הצדדים בהסדר טיעון על טווח ענישה, ובכלל זאת מקרה בו הסכימה המאשימה להגביל עצמה לעונש מסוים בעוד שההגנה חופשיה בטיעוניה, תיבחן סבירותו של ההסדר במבחן האיזון בהתאם לאמות מידה מקובלות המעוגנות בתיקון 113 לחוק העונשין (**עניין מצגר**, פסקה 12 (30.4.2017)).

29. בע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מדינת ישראל** (28.5.2017) צוין שוב כי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין אינן עומדות בסתירה לגישת האיזון הראוי, וכי הערכאה הדיונית מוסמכת ונדרשת לבחון הסדרי טיעון על רקע מתחם הענישה ההולם. בית המשפט העליון אף הבהיר את ההבחנה בין טווח ענישה, המשקף את כוח המיקוח של הצדדים לבין מתחם ענישה המשקף קביעה נורמטיבית של בית המשפט. **בעניין זעילה** דחה בית המשפט את הטענה לפיה שגה בית המשפט המחוזי משקבע מתחם ענישה שתקרתו גבוהה מהעונש שהוסכם שהמדינה רשאית לטעון לו, וציין כי קבלת הטענה מסוג זה משמעה שלילת שיקול הדעת של בית המשפט, והיא מנוגדת להלכה הפסוקה. ראו עוד ע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (8.8.2018), וע"פ 1548/18 **תום נתנאל גיא נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (23.11.2018). כפי שהפנו הצדדים, בע"פ 1901/19 **שמעון אסולין נ' מדינת ישראל** (31.5.2020) נקבע כי בית המשפט רשאי לקבוע מתחם ענישה גם מקום בו הגיעו הצדדים להסדר טיעון, ובכלל זאת להסדר טיעון הכולל טווח ענישה, וראוי שכך יעשה. יחד עם זאת הובהר כי בקביעת המתחם נדרשת זהירות, אין המדובר בקביעת מתחם ענישה במובן הפורמלי של תיקון 113 לחוק העונשין, וקביעת המתחם בנסיבות אלה נועדה לשם "**קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר טווח**". על בית המשפט לקבוע את המתחם "**בצורה רכה**", בשם לב לקיומן של נסיבות מגוונות שיכולות להוביל להחלטת המדינה להגיע להסדר, כשהמשקל שיש ליתן לשיקולי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם במקרה נתון משתנה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שהביאו להסדר.

30. בחנתי את סבירותו של הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ואת העתירה העונשית של כל אחד מהצדדים בהתאם לכללים שלעיל. במסגרת זו, נתתי דעתי לערכים המוגנים בעבירות שבביצוען הורשעו הנאשמים הנוגעים לחשיבות הקופה הציבורית לכלכלת המדינה וביטחונה, כשלצד העבירות פוטנציאל נזק ממשי לקופה הציבורית ופעמים רבות אף נגרם לה נזק הלכה למעשה. שקלתי גם את העובדה שמביצוען של העבירות נפגע ערך השוויון, פיקוח הרשות, והאמון, וכי המדובר בעבירות שביצוען קל וגיליון קשה, כשקיימת חשיבות רבה לענישה מרתיעה לצדן ודרך המלך היא לגזרת עונשי מאסר ממשיים על מבצעי העבירות, בפרט כאשר המדובר בביצוע שיטתי של עבירות ו/או בביצוע עבירות בהיקף גבוה (בע"פ 9004/18 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (31.12.2018) (להלן: "**עניין יצחקי**"), רע"פ 4684/12 **גחלי נ' מדינת ישראל** (14.6.2012)).

31. שקלתי גם את העובדה שתיק זה הוא אחד מתיקי "פרשת צ'ק ליסט", במסגרתה נחקרו בין היתר, חשדות לביצוע עבירות מס על ידי יהלומנים בבורסה ליהלומים תוך שימוש/הוצאת חשבונות כוזבות באמצעות מגן ואלעד כמו בעניינו, כשממצאי החקירה העלו שימוש נרחב ומקובל בחשבונות כוזבות על ידי יהלומנים בבורסה ליהלומים בתקופה הרלבנטית. בנוסף, שקלתי את הענישה שנגזרה בגזרי הדין בפרשת צ'ק ליסט ומתחמי הענישה שנקבעו בהם, חלקם על ידי, על הדומה והשונה בינם לבין עניינו. כפי שצינתי **בעניין נחאיסי**, מגזרי הדין בפרשה בהם הורשעו נאשמים ביצוע עבירות מס, עולה כי הענישה שנגזרה על הנאשמים בהסכמת המאשימה (וללא הסכמתה) היא על הצד המקל (בחלק גדול מהמקרים בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנסות ניכרים ומאסר על תנאי), כשהדגש בתיקי הפרשה לא היה דווקא סכום העבירה, ופעמים רבות עונש המאסר הקל יחסית שנגזר אופן בקנסות ניכרים. ראו לשם הדוגמא: ת"פ (שלום ת"א) 42879-10-15 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' בצלאל** (3.7.2019).

(להלן: "עניין בצלאל"), ת"פ (שלום ת"א) 42750-10-15 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' ענבי (14.7.2019) (להלן: "עניין ענבי"), ת"פ (שלום ת"א) 17251-08-16 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' שירי (12.9.2019) (להלן: "עניין שירי") ועפ"ג (מחוזי ת"א) 3891/20 שירי נ' מדינת ישראל (15.6.2020). ראו גם את סקירת הפסיקה בעניין נחאיסי, ועפ"ג (מחוזי ת"א) 1003-09-20, 49325-08-20 נחאיסי נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה (13.12.2020).

32. בגזרי הדין שלעיל ציינתי כי ענף היהלומנים הוא ענף ייחודי שזכה לאורך שנים ארוכות ליחס שונה בתחום המס. משך שנים, ובכלל זאת בתקופה הרלבנטית לעניינינו, חלו על הענף הסדרים נורמטיביים ייחודיים, שחלקם מקלים וחלקם אף נקבע על מנת להבטיח גביית מס, ויש בהם כדי להטיב עם הרשות. כך לדוגמה נקבע מסלול חלופי לחישוב הכנסה חייבת של יהלומן כנגזרת מהמחזור העסקי שלו, ובלבד שמסלול חישוב זה הביא לתוצאת מס גבוהה יותר ביחס לדוח הרגיל שהוגש, ניתנו הקלות באופן הערכת שווי המלאי והקלות בקשר לניהול הספרים, כמו גם מיעוט ביקורות. בעת קביעת מתחמי הענישה בעניינם של חלק מנאשמי פרשת צ'ק ליסט שעניינם נדון בפניי, נשקלו על ידי בעת קביעת מתחם הענישה גם שיקולי צדק והגינות הנובעים בין היתר מטענות לאכיפה בדרנית, בשל העובדה שעל פי החלטת גורמי האכיפה, בעניינם של יהלומנים רבים אשר נחשדו במסגרת הפרשה בביצוע עבירות מס שעניינם חשבוניות כוזבות בסכום מס הנמוך ממיליון דולר, לא נערכה חקירה ולא נוהל הליך פלילי.

33. המפורט רלבנטי בעניין הנאשמים בעיקר בקשר לאישום הראשון בכתב האישום לאחר תיקונו, לפיו מוסכם כי הנאשמים קיבלו באמצעות מגן ואלעד, וכללו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת בכזב, במזיד ובמטרה להתחמק ממס, חשבוניות כוזבות של יהלומנים שונים בסך כולל של ₪22,870,274 לפיהן רכשה מהם הנאשמת יהלומים בסכומים המתוארים בחשבוניות, כשבפועל, חשבוניות בסך ₪18,291,907 הן בגדר "חשבוניות זרות", וביחס לחשבוניות בסך ₪4,578,366 צוין כי הנאשמים לא ביצעו כל עסקת יהלומים כמתואר בחשבוניות עם היהלומנים שהוציאו אותן, ולמאשימה לא ידוע אם הנאשמת רכשה יהלומים מיהלומנים אחרים. מבלי להקל ראש בפגיעה בערכים המוגנים ממעשים אלה, הענישה שנקבעה במרבית המקרים בנסיבות דומות בגזרי הדין בפרשה, גם בהיקף משמעותי וגבוה, בפרט בכל הנוגע לחשבוניות זרות, הוא לעונש מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות לצד קנסות ניכרים ומאסר מותנה.

34. התמונה שונה בכל הנוגע לעבירות מושא האישום השני, ומבחינת הנסיבות עולה כי בהקשר זה נפגעו הערכים המוגנים פגיעה ממשית וקשה מביצוע העבירות, כשהרקע לביצוע העבירות ו/או ביצוען בבורסה ליהלומים, וחקירתן במסגרת פרשת צ'ק ליסט רלבנטי פחות ואינו מצדיק את אותה הקלה ממשית, הגם שיינתן משקל מסוים מתאים לרקע לביצוע העבירות בבורסה ליהלומים גם בקשר לאישום זה כפי שנעשה בעניין נחאיסי. כזכור, על פי האישום השני הנאשמים מכרו יהלומים לחברת ארמן ומכר צמחה לנאשמת הכנסה בסך מיליוני דולרים. הנאשמים לא הוציאו תיעוד חשבוני כדין, לרבות תיעוד חשבוני לרכישת היהלומים שנמכרו לחברת ארמן בסכום של ₪6,300,000 מתוך הכנסה זו. תחת זאת, הנאשמים פעלו באמצעות מגן ואלעד לכך שחברת ארמן תקבל חשבוניות כוזבות מחברות או עוסקים שונים בבורסה ליהלומים בסכום ההכנסה הלא מתועדת, ובכך פעלו להקטין במרמה את הכנסתה החייבת של הנאשמת, ניהלו פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים והשתמשו בכל מרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

35. מכירה ללא הוצאת תיעוד, המכונה "מכירה בשחור" הוגדרה בפסיקה לא אחת כ"מכת מדינה" המחייבת ענישה מרתיעה. כפי שציינתי **בעניין נחאיסי**, קיים טעם בטענה לפיה ריבוי התיקים בפרשה מהם עלה שימוש בחשבוניות זרות כהוצאה מלמד לכאורה על נוהג של מכירות ללא תיעוד חשבונאי בבורסה ליהלומים בתקופה הרלבנטית, ומיעוט המקרים בהם הוגשו כתבי אישום בעבירות אלה מלמד על הקושי הרב שבאיתור ביצוע העבירות והחשיבות שבהרתעה בשל כך. דווקא בקשר לעבירות המס שהתגלו בפרשת צ'ק ליסט, שעניין ברובו כאמור נוגע לשימוש בחשבוניות כוזבות (פעמים רבות זרות) חשוב לציין כאמירה כללית, כי יש בהתנהלות כדוגמת התנהלות הנאשם כדי להניע את גלגלי תעשיית החשבוניות הכוזבות (ובכללן חשבוניות זרות) (ראו גם בשינויים המחויבים ת"פ (ת"א) 9519-07-17 **מדינת ישראל נ' מימון** (15.11.2020) (ערעור תלוי ועומד)). מעובדות האישום השני עצמו עולה כי תחת הוצאת תיעוד חשבונאי כדין **"הנאשמים פעלו באמצעות מגן ואלעד לכך שחברת ארמן תקבל חשבוניות כוזבות מחברות או עוסקים שונים בבורסה ליהלומים בסכום ההכנסה הלא מתועדת"**. המדובר במעשים מתוכננים ומתוחכמים על פי טבעם, ובמקרה זה בסך של 6,300,000 ₪, שהוא היקף משמעותי ביותר.

36. חומרת המעשים והפגיעה בערכים המוגנים כמפורט תילקח על ידי בחשבון, וכך גם הפגיעה באמון המוגבר שניתן בתקופה הרלבנטית בעוסקים בענף היהלומים. כפי שציין ב"כ המאשימה, תוך הפנייה לעניין **נחאיסי**, ביצוע מכירה ללא תיעוד נועד בראש ובראשונה להביא להפקת רווח על חשבון המדינה, תוך הקטנת הכנסת הנאשמת במרמה, כשיש לתת את הדעת לכך שלכללי המיסוי על היהלומנים אין רלבנטיות לעניין השמטת הכנסות, והשמטת הכנסות כמו במקרה דנן משפיעה על תוצאת המס ללא קשר למסלול חישוב ההכנסה החייבת. בנוסף יש לזכור שההסדרים הנורמטיביים המקלים בניהול ספרי הנהלת חשבונות של יהלומנים נוגעים להוצאות ולאופן הערכת המלאי ולרישום ספקים תושבי חוץ, ואין כל הוראה לענף היהלומים הפוטרת או מקלה על הוצאת תיעוד או דיווח בנוגע למכירות.

37. בעת בחינת הנסיבות נתתי דעתי גם להיקף העבירות הכולל ביחס למחזור של הנאשמת בשנת המס הרלבנטית (שנת 2011) שעמד על פי **ענ/9** (מכתב מרואה החשבון של הנאשמת) על 15,642,639 \$, כשמכך ניתן ללמוד שהנאשמים אינם מי שכל או עיקר עיסוקם בביצוע עבירות (גם אם היקף העבירות ביחס למחזור אינו מבוטל). נתתי דעתי לעתירת המאשימה שלא לייחס משקל ממשי לנתונים **בענ/9** משההגנה לא זימנה את רואה החשבון כעד ואפשרה את חקירתו הנגדית, אך אינני מוצאת קושי עם המסמך שהוגש או קושי ממשי עם משקלו (וודאי בקשר לתקופה הרלבנטית לאישומים), כשבכל הנוגע לתקופה הרלבנטית המאשימה לא הגישה כל ראיה לכך שמחזור של הנאשמת בשנת 2011 שונה מזה המצוין **בענ/9**. אינני מוצאת לקבוע כעתירת המאשימה כי כיוון שהיקף העבירות במקרה זה גבוה יותר ביחס למחזור הנאשמת בשנת המס הרלבנטית מאשר **בעניינם של ענבי ובצלאל**, המעשים הפליליים צובעים בחוסר לגיטימיות את מכלול פעילות הנאשמים, שחלקה היה לגיטימי ולא נטען אחרת על ידי המאשימה. במסגרת בחינת נסיבות ביצוע העבירות בכללותן נתתי דעתי גם לגיוון שבעבירות, וכאמור לתחכום ולתכנון שהוא אינהרנטי לביצוע. לצד זאת לכך שהעבירות בוצעו על פני תקופה שאינה ממושכת במיוחד, והנאשמת עצמה הוקמה רק בשנת 2011, גם אם אין המדובר במעשה חד פעמי של הנאשמים. בנוסף, כי מוסכם שהנאשמים אינם מהוגי ויוזמי השיטה.

38. בעת בחינת סבירות הסדר הטיעון בחנתי גם את מתחמי עונש המאסר שנקבעו **בעניין נחאיסי** אליו הפנו הצדדים, ואת העונש שנגזר עליו, משעניינו דומה לעניין הנאשמים במקרה דנן בשינויים המחויבים. **בעניינו של נחאיסי**, ביחס לאישום הראשון שעניינו שימוש בחשבוניות כוזבות בסך 3,730,545 ₪ (977,231 \$) נקבע מתחם

ענישה בין 7-20 חודשי מאסר בפועל, וביחס לאישום השני שעסק במכירות ללא תיעוד חשבונאי בסך 3,872,266 ₪ (\$ 1,013,417) נקבע מתחם ענישה בין 10-30 חודשי מאסר בפועל. עונשו של נחאיסי נגזר ל-10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 100,000 ₪ (ולנאשמת שם קנס בסך 30,000 ₪) גם בראי מחדלי חקירה וטענות להגנה מן הצדק.

39. **בעניין נחאיסי**, שהיקף עבירותיו נמוך בהרבה מהיקף העבירות במקרה דנן, פעל נחאיסי לאחר תחילת החקירה לתיקון משמעותי של ספרי הנהלת החשבונות עוד לפני מועד הגשת הדוח השנתי על המשמעות לקולא שבכך, כמפורט בגזר הדין שם, והגיש את הדוח בהתאם לתיקון שביצע. לצד זאת, לחומרה **בעניינו של נחאיסי** ובניגוד למקרה דנן, בעניינו של נחאיסי נקבע שפעל להגדלת הוצאותיו במרמה באמצעות החשבונות הכוזבות שקיבל שאינן בגדר "חשבונות זרות" על משמעותן הממתנת. נחאיסי אף הורשע ברישום כוזב במסמכי תאגיד בכוונה לרמות (עבירה שנמחקה מכתב האישום המתוקן בעניין הנאשמים). בנוסף, בכל הנוגע למכירה ללא תיעוד חשבונאי, **בעניין נחאיסי** רשמו הנאשמים את רכישת היהלומים אותם מכר נחאיסי ללא תיעוד כהוצאה, בניגוד לנאשמים בעניינו שלא ביצעו רישום כאמור, ולא נהנו מההוצאה מבלי לדווח על ההכנסה. חשוב לציין עוד כי נחאיסי בחר לנהל את משפטו עד תום, לא נטל אחריות, לא הביע חרטה ולא התקיימו בעניינו אותן נסיבות בריאותיות ואישיות חריגות המתקיימות במקרה הנדון. מהמפורט עולה כי מבלי להתעלם מהפער הממשי בהיקפי העבירה בין **עניין נחאיסי** למקרה דנן ומהנסיבות לקולא שם ביחס לעניינו, כפי שצינה ההגנה, חלק מהנסיבות **בעניין נחאיסי** חמורות יותר.

40. לאחר בחינת שיקולי תיקון 113 לחוק העונשין, בשים לב לערכים המוגנים בעבירות, מידת הפגיעה הממשית בהם ממעשי הנאשמים בנסיבות והענישה הנוהגת, להשקפתי, נכון היה לקבוע במקרה זה מתחם הענישה בגין כלל העבירות כאירוע, שבתחתיתו ובתקרתו עונש מאסר ממשי מאחורי סורג וברח, בין 16 ו-32 חודשי מאסר בפועל. המדובר במתחם ענישה שהוא נמוך במעט ממתחם הענישה שהציעה המאשימה (בין 18 ו-36 חודשי מאסר), ובעת קביעתו נתתי משקל גם לקנס הממשי המוסכם לנאשמים. עמדת ההגנה לפיה מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא בין 6 ו-12 חודשי מאסר אינה מתקבלת, משמתחם ענישה זה אינו הולם את הנסיבות ואת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, ואינו עולה בקנה אחד עם הענישה הנוהגת.

41. בטיעוניהם, עתרו שני הצדדים לאימוץ הסדר הטיעון, כשמשמעות הדברים היא סטייה ממתחם עונש המאסר בפועל שראוי היה לקבוע בנסיבות גם לדעת המאשימה. **השאלה הצריכה לעניין היא האם נכון במקרה זה לקבוע עונש בגדרי טווח הענישה המוסכם, החורג ממתחם הענישה שהיה נקבע אילולא הסדר הטיעון, לצד יתר השיקולים שבבסיס הסדר הטיעון והאינטרס הציבורי שבבסיסם, וככל שהתשובה על כך היא בחיוב, מהו העונש שראוי לגזור על הנאשם בנסיבות.** לטענת המאשימה, יש לאמץ עמדתה ולגזור על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר בפועל, בעוד שעל פי עמדת ההגנה, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה והנאשם יש להסתפק בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

42. בחנתי את טיעוני הצדדים בהקשר זה. במסגרת זו נתתי דעתי לכך שבבסיס הסדר הטיעון "**סיכון ראייתי מסוים**" כהגדרת ב"כ המאשימה, אשר הוערך על ידו "**בעוצמה בינונית נמוכה**". שקלתי את חיסכון הזמן השיפוטי המסוים שבהודיה, הגם שהודיית הנאשמים באה לאחר שפרשת התביעה הסתיימה והנאשם היה באמצע עדותו בחקירה

ראשית, ומבלי להתעלם מכך שבזכות הסדר הטיעון אף נחסך זמן שיפוטי הקשור בניהול ההליך המשפטי ביחס לשומת המס (ענ/2). נתתי דעתי לטענת ההגנה לפיה כבר בדיון הראשון שהתקיים ביום 17.5.2017 אישר הנאשם כי החשבוניות הכוזבות מושא האישום הראשון הן חשבוניות זרות. גם אם טענת המאשימה נכונה ובדיון ביום 28.9.2017 התייחס הסנגור למצב עובדתי שאינו כולל אישור כאמור, בשים לב לכך שכתב האישום תוקן בתיקון המשמעותי לקולא ביחס לשני האישומים טרם הודיית הנאשמים, הרי שלניהול המשפט הייתה משמעות רבה, ואין לייחס משקל ממשי לעיכוב בהודיה.

43. בנוסף, שקלתי גם את העובדה שהנאשמים הגיעו להסדר שומה להסרת מחדלי כתב האישום ומשכו כאמור את ערעור השומה שהגישו (ענ/2), על אף קשייו הכלכליים הנטענים של הנאשם אשר אף נטל הלוואות לשם כך (ענ/10). כידוע, הסרת המחדלים מהווה שיקול רלבנטי לקולא מבין שיקולי הענישה בסוג זה של עבירות, הגם שהסרת המחדל איננה מעשה של חסד מצד הנאשם (השוו בשינויים המחויבים: רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (25.10.2015)). אמנם נכון כי הסרת המחדל באה במקרה זה רק לאחר חתימת הסדר הטיעון, אך בפרט לאור טענת ההגנה שלא נסתרה לפיה יש לתיקון שנערך בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון השפעה על החבות במס, אין מקום להפחית ממשמעות הסרת המחדלים בשל כך שלא הוסרו בתחילת ההליך.

44. שקלתי את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות בשנת 2011, ואת משך הזמן שחלף מאז החקירה והגשת כתב האישום. על פי סד הזמנים שפורט על ידי ההגנה ולא נסתר, החקירה בפרשת צ'ק ליסט החלה בינואר 2012, בשלהי דצמבר 2013 הודיעה המאשימה לנאשמים כי בכוונתה להגיש כתב אישום בכפוף לשימוע, ביוני 2014 נערך השימוע, ובאוקטובר 2014 הודיעה המאשימה לנאשמים כי בכוונתה להוסיף לכתב החשדות עבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד, לגביה לא נחקר הנאשם ואשר נמחקה מכתב האישום המתוקן. למעלה משנתיים לאחר השימוע הודע לנאשם כי טענותיו בשימוע נדחו וכי יוגש כתב אישום. כתב האישום הוגש בראשית אוגוסט 2016. מאז הגשת כתב האישום נדחו דיונים רבים כמפורט בענ/2, כשמרבית דחיות הדיונים בתיק נבעו מבקשות ההגנה, בין היתר לאור טענות בדבר מצבו הרפואי של הנאשם ובדיקות שעליו לעבור, כך שהדחיות במהלך המשפט מונחות בעיקר לפתחו. מבלי להתעלם מהאמור, מובן שיש ליתן משקל מתאים לחלוף הזמן מאז החקירה ועד להגשת כתב האישום כמפורט לעיל (מבלי להתעלם גם מכך שהמדובר בחקירה של פרשה נרחבת שכללה חשודים רבים), לעובדה שהעבירות הנדונות בוצעו לפני כ-10 שנים, ואף לקושי עבור הנאשם להתמודד משך שנים ארוכות עם האישומים, ואף כאלה החמורים מאלה בהם הורשע בסופו של יום בראי תיקון כתב האישום.

45. נתתי דעתי גם למידותיו הטובות של הנאשם העולות מעדות רעייתו וביתו, לפעילותו ההתנדבותית שאינה בפן הכספי בלבד, למכתבי ההמלצה שצורפו (ענ/11) ולנסיבות חייו. במסגרת זו לפציעתו בעת שירותו בצה"ל, להיותו אב וסב לשתי נכדות, למעורבותו הרבה והמטיבה בחיי בנות משפחתו, ולקושי הכלכלי שחווה בסמוך לתקופת ביצוע העבירות לאור המשבר הכלכלי העולמי ותביעה כספית עמה התמודד (ענ/8). הרושם העולה מהאמור, לצד העדר עבר פלילי לנאשם, הוא כי ביצוע עבירות חריג בנוף חייו. נתתי דעתי גם למצבה הבריאותי של רעייתו (ענ/6-7), ולקושי עבודה ועבור כל בנות המשפחה מעונש מאסר בפועל ככל שייגזר עליו. בנוסף, שקלתי את הקושי הכלכלי הנטען לנאשם, לנאשמת, ולמשפחתו ככל שייגזר עליו עונש מאסר מאחורי סורג וברית, את הטענה לפיה מאז פרוץ החקירה מצבו הכלכלי של הנאשם התדרדר והכנסות הנאשמת ירדו באופן ממשי (ענ/9) (עם הסתייגות המאשימה לגבי המשקל

שיש לתת לנתונים המפורטים בו מבלי שזומן עורכו לעדות), כי הנאשם נאלץ להלוות כספים מבני משפחה וחברים (ענ/10), ובגילו נותר ללא פנסיה או נכסים ועם חובות כבדים.

46. בעת בחינת סבירות הסדר הטיעון וקביעת העונש שנכון לגזור על הנאשם במסגרתו, שקלתי את מצבו הרפואי של הנאשם כפי שעולה מחוות הדעת הרפואיות אשר הוגשו ומעדויות המומחים בבית המשפט, ואשר היווה שיקול מרכזי להגעה להסדר הטיעון כדברי ב"כ המאשימה. הצדדים הקדישו זמן ניכר לחקירות הנגדיות של המומחים הרפואיים באשר למצבו הרפואי העדכני של הנאשם, הטיפול התרופתי הנכון עבורו (תוך שהרחיבו על אודות הטיפול ברמיקייד), תוחלת חייו ואיכות חייו, הסיכון שבשהייה במאסר עבורו והטיפול הרפואי שניתן לקבל במסגרתו. הקשבתי רוב קשב לעדויות המומחים בדיון ביום 10.12.2020 ועיינתי בחוות הדעת שהוגשו עת/1 ו-ענ/1.

47. בכל הנוגע למחלת הסרטן, על פי חוות הדעת של ד"ר לינדנר מטעם המאשימה (ענ/1) ועדותו, הנאשם חלה בסרטן שלפוחית השתן עוד בשנת 2013, ומאז, חרף טיפול וכריתה שעבר, חזר הסרטן פעמיים והוא טופל בהתאם. ד"ר לינדנר הבהיר כי סוג הסרטן בו חלה הנאשם הוא בעל שיעור חזרה גבוה וכי למרות שהסיכון לחזרה גבוה, הסיכוי להתקדמות במחלה נדיר וקלוש, והנאשם לא נדרש לכל טיפול בעת הזו אלא לבדיקה ציסטוסקופית אחת לשנה, כשעיכוב באבחנה אינה מהווה סכנה לחולה. עוד על פי עדותו - הבדיקה ניתנת למי שנתון במאסר בבית החולים באמצעות שב"ס, ואין קשר בין תנאים היגייניים או מחלות כגון קרוהן, דלקת פרקים או דלקת בלחמית העין לחזרת או התקדמות המחלה שאינה גורמת לכאבים. לדבריו, הפגיעה באיכות החיים היא תחום "רך" באונקולוגיה, והמחלה גורמת לחרדה אשר אף עולה סביב הבדיקה השנתית.

48. חוות דעתו של פרופ' רחמילביץ אשר הוגשה מטעם ההגנה (ענ/1) ועדותו נגעו למצבו הכולל של הנאשם ותחלואיו השונים, ועל פיהן מצבו הרפואי של הנאשם מורכב עד מאוד לאור מגוון המחלות מהן הוא סובל, ובכללן סרטן שלפוחית השתן אשר חזר שלוש פעמים, מחלת קרוהן מורכבת הכרוכה במעורבות קשה בעיניים ובפרקים, ופסוריאזיס. על פי עדותו, טיפול במחלת הקרוהן ניתן גם לאסירים ואת הטיפול העכשווי יכול הנאשם לקבל במסגרת שב"ס (עמ' 242, ש' 4 לפרו'), הגם שטען כי טיב הטיפול תלוי גם במידת החומרה של המחלה, וכי נתקל במקרה בו לא ניתן טיפול נדרש לאסיר (עמ' 241, ש' 24-33 לפרו'). מעדות פרופ' רחמילביץ' וחוות דעתו עולה כי שילוב המחלות מהן סובל הנאשם ותסמיניהן מקשים עד מאוד על חיי היומיום של הנאשם, איכות חייו נפגעת באופן ממשי והוא סובל ממכאוב ודלקות, כשבשל מחלת הסרטן, על פי החלטת רופאיו, הפסיק לפני מספר שנים את הטיפול בתרופה בשם רמיקייד שיכולה הייתה להטיב ולסייע בקשר למחלת הקרוהן ודלקות הפרקים מהן הוא סובל, וכיום, לאור מצבו שהתדרדר, נשקלת האפשרות להתחיל שוב את הטיפול חרף הסיכון שבכך עבורו. עובדה זו רלבנטית להמחשת הקושי והמורכבות שבטיפול בנאשם והקושי והסבל עמו הוא מתמודד.

49. לאור המפורט ובהעדר עדות אחרת בדבר אופן הטיפול בפועל בנאשם עד עתה או חוות דעת רפואית הסותרת את האמור, אינני מוצאת רלבנטיות או משמעות לטענות ב"כ המאשימה לפיהן הטיפול ברמיקייד אינו מסוכן עבור הנאשם במצבו, מבלי התעלם מכך שלפי עדות ד"ר לינדנר רמיקייד לא מופיעה ברשימת התרופות שיש להן קשר להופעת סרטן שלפוחית השתן. יש לזכור כי ד"ר לינדנר העיד שאינו מכיר את התרופה שלא ניתנת על ידי אורולוגים, ואינו

יכול להשיב לשאלה האם ניתן לשלול שהטיפול ברמיקיד עלול להיות בעייתי עבור חולה סרטן בעבר או בהווה (עמ' 233, ש' 4-34 לפרו').

50. חשוב להבהיר כי לאחר בחינת חוות הדעת והעדויות אינני מוצאת לקבוע קביעות נחרצות באשר לתוחלת חייו של הנאשם או לאמץ את המפורט בחוות הדעת של פרופ' רחמילביץ לפיה לנאשם סיכוי נמוך של 15%-20% לשרוד את חמש השנים הבאות, שיש לקוות כי הנאשם יחיה עוד שנים ארוכות חרף מצבו הרפואי. לבד מהעובדה שהערכת פרופ' רחמילביץ בחוות דעתו מבוססת על חוות הדעת האורולוגית של ד"ר רינגל שלא זומן כעד מטעם ההגנה, לא עמד לחקירה נגדית, וחוות דעתו לא הוגשה בפני עצמה אלא כחלק מהמסמכים עליהם התבסס פרופ' רחמילביץ, גם על פי עדותו של פרופ' רחמילביץ בחקירה הנגדית, קיים קושי עם קביעה זו הנוגעת לתוחלת חייו של הנאשם (עמ' 240 ש' 22 לפרו').

51. לצד האמור, מצאתי ליתן משקל ממשי לעדותו וחוות דעתו של פרופ' רחמילביץ לפיהן נסיבותיו הרפואיות של הנאשם מורכבות וחריגות ומסקנתי היא כי הן מצדיקות התחשבות מיוחדת. דומה כי גם המאשימה מסכימה עם האמור, הגם שלטענתה מצבו של הנאשם חמור פחות מהנטען, ואינו מצדיק הקלה עונשית בדמות עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. מבלי להתעלם ממסקנות ד"ר לינדנר לגבי מחלת הסרטן ממנה סבל הנאשם, יש לזכור שחוות דעתו של ד"ר לינדנר נוגעת רק למצבו האורולוגי-אונקולוגי של הנאשם ואיננה בוחנת את מצבו הרפואי הכללי (עמ' 230, ש' 25 ו- עמ' 231, ש' 17 ו-34 לפרו'), כך שלא ניתן לקבל באמצעותה תמונה מלאה לגבי הנאשם, מצבו, תחלואיו או איכות חייו (עמ' 232, ש' 25 לפרו'). חשוב לתת את הדעת גם לכך שלנאשם נקבעה דרגת נכות יציבה בשיעור 76.24% על ידי המוסד לביטוח לאומי (עמ' 5), וכי כפי שעולה מעמ' 3, אישור רפואי שנערך ע"י ד"ר עומרי בן עזרא ביום 2.3.2021, מצבו הרפואי של הנאשם אף מורכב עוד יותר בראי התפשטות נגיף הקורונה, הספק שביעילות החיסון נגד קורונה במצבו (הגם שחוסן), והסיכון הגבוה במצבו ומאפייניו לסבול מתחלואה קשה ככל שיחלה.

52. ב"כ המאשימה לא התנגד להגשת ראיות נוספות לעונש על ידי ההגנה ובכללן עמ' 3, אך ביקש להבחין בכל הנוגע לעניינים עובדתיים בין המשקל הראייתי של המסמך מקום בו ניתנה למאשימה הזדמנות לחקור את עורכו, לבין מקרה בו לא ניתנה הזדמנות כאמור. בשים לב לכך שעמ' 3 הוא אישור רפואי מקופת החולים, מהסוג המוגש פעמים רבות לבית המשפט אף ללא חקירת רופא, והגם שעורך המסמך לא זומן כעד, לא מצאתי להתעלם מהמפורט בו או להפחית במידה ניכרת ממשקלו. יחד עם זאת, מובן שאין המדובר בחוות דעת מומחה ערוכה כדין ולא יינתן לו משקל כזה. משקל מסוים יינתן גם למפורט במסמך הרפואי עמ' 4 באשר למצבו הנפשי של הנאשם והחרדות מהן הוא סובל.

53. כפי שהפנה ב"כ המאשימה, שב"ס ערוך ליתן טיפול למי שסובל מקושי רפואי ותחלואה (ע"פ 4456/14 מדינת ישראל נ' קלנר (29.12.2015) ורע"פ 4497/20 אביבי נ' מדינת ישראל (5.7.2020)), ואין במצב בריאותי קשה כדי להקנות בהכרח פטור לעבריין מעונש של מאסר בפועל. על פי עדויות המומחים כאמור, גם לאסירים הסובלים ממחלותיו של הנאשם ניתן טיפול נדרש במסגרת שב"ס. יחד עם זאת, כפי שעולה מהשלמת הפסיקה שהגישה ההגנה לתיק לאחר הטיעון לעונש, גם במקרים בהם לא הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון על ענישה החורגת ממתחם העונש ההולם בשל המצב הבריאותי כמו שהוסכם בעניינו, בהתאם להתפתחות הפסיקה, קיימים מקרים בהם בשל נסיבות מיוחדות של הנאשם הנוגעות למצבו הבריאותי של נאשם ו/או של בני משפחתו (ת"פ (מחוזי ת"א)

15-07-23061 **מדינת ישראל נ' עזרן** (13.10.2016), חרג בית המשפט ממתחם הענישה משיקולי צדק, עד כדי גזירת עונש שלמאסר בעבודות שירות גם על מבצעי עבירות חמורות שבתחתית מתחם הענישה בעניינם נקבעה תקופת מאסר אף ממושכת מזו שנקבעה במקרה דנן.

54. ראו בהקשר זה דברי בית המשפט בע"פ 5669/14 **לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל** במסגרת ע"פ 4456/14 **מדינת ישראל נ' קלנר** (29.12.2015) שם כידוע הקל בית המשפט העליון בעונשו של לופוליאנסקי משיקולי צדק, משמצא כי עונש מאסר בפועל עלול לסכן את חייו או לקצר את תוחלת חייו לאור מצבו הבריאותי וכלל נסיבותיו. ראו גם ת"פ (מחוזי חי') 15328-11-19 **מדינת ישראל נ' דניאל בניאגובי** (28.6.2020) שם סטה בית המשפט המחוזי ממתחם העונש ההולם שתחתיתו נקבעה על 24 חודשי מאסר בפועל נוכח הסיכון לנאשם במצבו הרפואי המורכב וכלל נסיבותיו.

55. בעניינו, על פי **ענ/3** קיים כאמור סיכון המוגבר לבריאותו של הנאשם מנגיף הקורונה בשל הספק יעילות החיסון במצבו והיותו בקבוצת סיכון לתחלואה קשה ככל שיחלה והדעת נותנת כי קביעת עונשו למאסר מאחורי סורג ובריאח עלול לסכנו בשל כך, אך גם אם ניתן להתווכח ולטעון כי לנאשם לא נשקפת סכנת חיים מכניסתו לכלא, מהפסיקה שפורטה על ידי ההגנה עולה כי התחשבות בדרך של גזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות משיקולי צדק ניתנה גם בעניינו של מי שלא בוסס כי נשקפת סכנה לחייו, אך נסיבותיו הרפואיות הן כאלה שריצוי עונש מאסר בפועל על ידו יהיה כבד פי כמה בהשוואה לעונש אשר יוטל על אדם בריא (ת"פ (ראשל"צ) 47713-05-12 **מדינת ישראל נ' יעקב ווקנין** (30.4.2019), ראו עוד: ת"פ (מחוזי נצ') 26563-03-14 **מדינת ישראל נ' אברהם עאסלה** (24.4.2017)).

56. כשאלה הם פני הדברים במקרים המפורטים לעיל, הרי שמקל וחומר בעניינו, לאור הסכמת הצדדים כי יש מקום להקלה עונשית הרחק מגדרי מתחם הענישה לנאשם במצבו. שקלתי את הנתונים הקונקרטיים במקרה זה, ובכלל זאת הקושי הראייתי המסוים, הודיית הנאשם ונטילת האחריות על ידו, הסרת המחדל ובפרט את מצבו הבריאותי המורכב. בראי המפורט לעיל לצד הפער הקטן והמצומצם בין עמדתה העונשית של המאשימה לעונש בן 11 חודשי מאסר בפועל, לבין עונש מקסימלי בן 9 חודשים אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, אין ספק בעיני שנוכח במקרה זה, לצד אימוץ הסדר הטיעון בין הצדדים, שהוא ראוי בעיניי, לנקוט במידת הרחמים בשל מצבו הרפואי המורכב של הנאשם וכלל נסיבותיו, להעמיד את עונשו על 9 חודשי מאסר ולאפשר את ריצוי העונש בעבודות שירות. ויש לציין כי גם עונש זה אינו פשוט במצבו. עונש זה ייגזר על הנאשם לצד הקנס המשמעותי המוסכם אותו ישלמו הנאשמים ההולם את חומרת העבירות המבוצעות ממניע כלכלי (מבלי להתעלם מהקושי הכלכלי הנטען לנאשם וההלוואות שנטל **ענ/10**).

57. נתתי דעתי לכך שמבצעי עבירות מהסוג הנדון הם בדרך כלל אנשים נורמטיביים ביתר תחומי חייהם, בעלי מידות טובות ונעדרי עבר פלילי וכי בסוג זה של עבירות, מקבל בדרך כלל האינטרס ציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות, ודרך המלך היא לענישה הכוללת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח, גם בראי חשיבות הרתעת היחיד והרתעת הרבים (**עניין יצחקי**). בנוסף, כי ידוע שאפקט ההרתעה בעבירות כלכליות, הוא בדרך כלל בעל משקל רב יותר מאשר בעבירות אחרות (ראו ע"פ 8345/15 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (19.9.2017) (להלן: "**עניין אוחנה**")). בקשר לשיקולי הרתעה חשוב להבהיר כי להתרשמותי הנאשם הורתע כהוגן מקיומו של ההליך, בנוסף להשקפתי, בפרט במצבו, גם

לעונש מאסר בעבודות שירות לתקופה ממושכת בת 9 חודשים תהיה משמעות מרתיעה. בנוסף, ובקשר להרתעת הרבים יש לזכור את ייחודיות המקרה דנן, כחלק מהפרשה הרחבה אשר נחקרה על מאפייניה הייחודיים, אשר אף הביאה לשינוי בהתנהלות היהלומנים והכללים בעניינם.

58. שקלתי בין שיקולי גם את חשיבות אחידות הענישה, ובמסגרת זו את דברי בית המשפט העליון בהקשר זה **בעניין אוחנה** ואת טענת ב"כ המאשימה לפיה קביעת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות על הנאשם פוגע בעיקרון ההלימה ובתחושת הצדק וההגינות ביחס **לעניינו של נחאיסי** עליו נגזר כאמור עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, הגם שלטענת המאשימה מעשיו והיקפם היו פחות חמורים ממעשי הנאשמים כאן. חשוב להבהיר בהקשר זה, הפגיעה המסוימת בעיקרון ההלימה היא אינהרנטית מקום בו מצאתי לקבל את הסכמת הצדדים ולסטות בנסיבות המיוחדות של הנאשם ממתחם העונש ההולם שתחתיתו נקבעה על ידי על 16 חודשי מאסר בפועל. משאלה הם פני הדברים, אף אין מקום להשוואה משיקולי אחידות הענישה בין העונש שנגזר **בעניין נחאיסי** לבין העונש שייגזר על הנאשם כאמור לקולא, בשל הנסיבות מיוחדות ובפרט מצבו הרפואי המורכב של הנאשם.

59. סוף דבר, מצאתי לאמץ את הסדר הטיעון בין הצדדים, ותוך אימוצו אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות באילן - מרכז הכשרה ושיקום, הברזל 1ב, תל אביב-יפו למשך 6.5 שעות יומיות. הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 27.7.2021 שעה 8:00 לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה על סעיף 220 לפקודת מס הכנסה.

ג. קנס בסך 350,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-24 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 21.6.2021.

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

לנאשמת 2:

א. קנס בסך 150,000 ₪. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 21.6.2021.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' סיוון תשפ"א, 20 מאי 2021, במעמד הצדדים.